

{ئەم نووسىنە، كە لە سوئىدىيە ۋە ھەرمگىتېراۋە، دوو بەشى كىتەبىكى ۵۷۳ لاپەرەبى قەبارە گەۋرەبە بەناۋى «باسىكى ئەۋىن و تارىكى» كە سالى ۲۰۰۱ (ئاموس ئوز Amos Oz) ى جوولەكە، ۋەك بىرەۋەرىيەكى رۆمان ئاسا، نووسىۋىتە ۋە نىكولاس دىلانگ لەعبىرىيە ۋە كروۋىيە تىيە ئىنگلىزى و (روس-مارى نىلسن) ىش لە ئىنگلىزىيە ۋە كروۋىيە تىيە سوئىدى، . من ھەقم بەسەر ئەۋە ۋە نىيە ئاخۆ ئىسرائىلى و عارب كامىان غەدرى لەۋى دى كروۋە، يان دەبىكا. ئەۋەى من مەبەستە ئەۋەبە، بزانىن ئاخۆ جوولەكەكان لە دەمەدەمى دروستكردنى ئىسرائىلدا چۆن بىريان كروۋتەۋە و چىيان بۆ دروستكردنى ئىسرائىل كروۋە.

ئەم دوو بەشەى كىتەبەكە، ھەر بۆ چىترى سەرلەبەرى كىتەبەكەبە ھىۋادارم بتوانم ھەموۋى ۋەرىگىتېرم و دوۋايش، لايەنىك ھەبى ئەركى لەچاپدانى بگرتتە ئەستۆ. لەگەل سوپاسى زۆرمدا بۆ گۆقارى «رامان» ى ئازىز}

(۱)

ھەموو سەردەمى گەشەكردنم لە شوقەبەكى بچكۆلەى نزمى نھۆمى خوارەۋە بەسەرىرد. باۋكم و داىكم، لەسەر قەنەفەبەكى قەرەۋىلەبىدا دەخەوتن، كە نىزىبەكى ھەموو ژوۋرەكەى داگىردەكرد، شەۋان بەكالايان دەكردەۋە و بەيانىنەش دەيانىپچاۋە. چەرچەفەكان لە سنوۋقەتەدا دەشاردراۋە ۋە دۆشەكەكەش پەردەبەكى خۆلەمىش كالى پىدا دەدرا و سەرىنە رۆژھەلا تىيەكانىش لەگەلدا. بەۋ شىۋەبە، شۆپنەۋارى خەۋى شەۋ بزر دەبوو و

باسىكى ئەۋىن و تارىكى

ئاموس ئوز
لە سوئىدىيەۋە: ھەكىم كاكەۋەيس
(سوئىد)

ژووره کهش دهبووه به ژووری کار و کتیبخانه و شوینی نانخاردن و دانیشتنیش.

کونجه سهوزه کهی منیش، بهرانبه ره ژووره بوو و سندووقی خواروختیچی جلوهرگ نیوهی داگیرکردبوو. رپره ویک که به کونی هه لاتنی به ندیخانه دهچوو، چیشتهخانه و ناودهسته کهی دهگه یاندهوه دوو ژووره بچوو که که. گلۆپیکی کز که له پشت توژیکی ناسینهوه بوو، کوژیدۆره کهی رووناک دهکردهوه و بهرۆژییش دادهگیرسا. ژوورهکان، ههریه که و په نجه ره ی خۆی رووه و دهروه هه بوو و ههر دووکیان شیشبه ند کرابوون و روویان له رۆژه لات بوو و نهوهی لئیانهوه ده بیندرا قه له متۆزیتیکی توژاوی و دیوارتیکی بهردینی نزم بوو. په نجه ره ی چیشتهخانه و ناودهسته کهش، له بهر زاییهوه ده یانروانییه حه وشه یه کی قیرکراوی به ندیخانه یه که به دیواری بهر زه دوره درابوو. گو له (پیلانگۆن) یک له قوتوویه کی ژهنگنی زهیتووندا ده بیندرا که له بهر بی هه تاوی، به ره و سیسبوون دهچوو. له په نجه ره ی نه و کونجانه دا، هه میسه خه یاری شوorman له قوتوودا ده پاراست. له ناودهسته کهشدا قه له متۆزیتیکی چاوقایم له گۆزه یه کی درزیدوودا، که رۆلی گولدانای ده بینی، هه موو.

شوکه که، له راستیدا ژیرزه مین بوو، چونکه به کهم نهومی بینا که له پال شاخیک هه لکه ندرابوو. شاخه که، نیتزیکترین دراوسیمان بوو، دراوسیه کی که و کاس و بی دهنگ، بهردیتی خه فتهخان که رهوشتی هه رزه کاری هه بوو، سارد و هه میسه زستانه، هه رگیز میوانی نه بوو و قهت له گواستنه وهی که ره سه ی ماله که بیدا هیچی به سه ر زهوییه که دا نه ده خشاندا و قهت دهنگه دهنگی نه بوو و بیتزاری نه ده کردین. بونی ته ره شووعیتیکی سارد و تاریکییه کی بی دهنگ، به ردهوام له و دراوسیه مانه وه بو دههاتن. بهو شیویه، وه رزی هاوین له چا و زستانه وه، به په له به لاماندا تیده په ری.

میوانه کاتمان، گه لی جار ده یانگوت: ئیره، نه گه رچی جاروباری گه رمه، به لام زۆرخوشیشه. نه دی زستان چۆن به سه ر ده بهن؟ دیوارهکان ته ره شووع نادهن؟ ته ره شووع بیتزارتان ناکا؟

کتیب ماله کهمانی پر کردبووه. باوکم به سازده، یان حه قده زمان دهیخویندهوه و به یازده زمان قسانی ده کرد

(هه مووشی به شیوازی رووسی). دایکم به چوار، یان پینج زمان قسه ی ده کرد و به حهوت، یان ههشت زمان دهیخویندهوه. نه گه ر بیانوبستهبا تییان نه گه م، یان به رووسی قسه یان ده کرد، یان پۆلۆنی (ئه مه ش زۆر شتی ده گرته وه. نه گه ر دایکم باسی نه سیپیکی کردبا و من گویم لی بوایه، باوکم به توورده یی، به زمانی رووسی به سه ریدا دهیبولاند: نه وه تو چیه؟ نابینی کوره که لیره یه؟) بو پاراستنی که له پوور، زۆریه ی جار به نه لمانی، یان ئینگلیزی کتیبیان دهیخویندهوه و پیم وای به یددی (زمانی عیبری که بناغه که ی نه لمانیه) بیریان ده کردهوه، به لام تاکه زمانیک که فیریان ده کردم، عیبری بوو. رهنگه له وه ترساین که توانای زمان منیش به ره و دهنگهکانی نه وروپا، نه و کیشوره نایاب و خویناوییه پراکتیشی.

به بوچوونی باوک و دایکم، هه ر شتییک رۆژئاوایی بوایه، نرخی کولتووری زیاتری هه بوو. نه گه رچی رۆحه رووسییهکانیان پیوهندیان به تولستوی و دوستویشکییه وه هه بوو، گومانی نه وه م هه بوو له گه ل نه وه شدا نه لمان هیتله ریشیان هه بوو، پییان وا بوو کولتووری نه لمان له هی رووس و پۆلۆنی به رزتره با له گه ل کولتووری فه ره نسادا بهراوردیش نه کری. نه وه نده ی پیوهندی به نه مه ربکاوه هه بوو، به دلیمان نه بوو: نه وان هندیه سوورهکانیان تیرباران کردبوو و قه تاری به ریدیان تالان ده کرد و پاره کیژیان ده کرد.

نه وروپا بو نه وان کیشوره یکی ناسراو بوو، به لام داخراویش بوو... ده شتوده ری، به تاوه ری سه عاته وه سه رنجراکتیش بوو... مه بیدانه به ردریژکراوه کۆنهکان، سکه ی ناو شار، پرد و که نیسه و گوندی دووره ده ست و ناووه وای خووش و دارستان و ده شتی به به فر داپوشراو...

«هاوینه هه وار» و «میگر» و «کیژمه لۆکیش» وشه گه لیتیکی جادوویی بوون و له مندالییه وه رایانده کیشام. نه و وشانه، بۆنوبه رامیتیکی شه هوانی جیهانیکی ناشنا و خووشی وایان لی دههات، که جیاوازییه کی زۆری له گه ل بنمیچه چینکو توژاوییه که ی خویماندا هه بوو. له و زهوییه به تاله شارستانیه وه دوور بوون که پر بوو له ئاسنه کوت و بنچک، له هه وراره رژهکانی نۆرشه لیمه وه دوور بوون که له بن قورسایه

گەرمی ھاویناندا بۆ ھەوا ھەناسەپرکییان بوو. ئەوەندەم بەس بوو بەچپە بلتیم «میرگ» تا یەكسەر خۆرەى جۆگە ئاو و بۆرەى مانگا و زرينگەى زەنگولئى ملیان بېتتە بەر گۆتیم. ئەوەندەم بەس بوو چاو بنووقینم تا ئەو مەلۆكیشە پى خواسە سىكسىيانە، تەنانەت بەرلەوہى بشزانم سىكس چىيە، بېنە بەرچاوم.

بەتپەپەرپوونى سال زانيم كە ئۆرشەلىمى بىستەكان و سىيەكان و چلەكانى ژير دەسەلاتى بەرىتانيا، بە كەلەپوورى ھەمەرەنگىيەو، شارتيكى سەرنجراكيش بوو. خاوەن پرۆژەى گەورە و مۆسىقاژەن و توژەرەو و نووسەرى گەورەى لى ھەبوون: مارتين بۆيلەر، گېرشووم شۆلیم، سى ئاگتۆن و ژمارەيەكى زۆرى تری ئەكادىمى و ھونەرمەندى پيشكەوتو لەوئى بوون. ھەندى جار كە بەشەقامى بن يەھودا، يان بن مەيمونەدا تىدەپەپەين، باوكم بە گوتيدا دەچپاندم: «سەيركە، ئەو ناودارىكى جىھانيە». نەمدەزانى مەبەستى چىيە. ناودارى جىھانى لە خەيالى مندا، تەنانەت بەچلەى ھاوينيش قاتىكى خورى ئەستورى لەبەردا بوو و گۆچانىكى بەدەستەو بوو و لەسەر دوو لاقى لاواز، بە لەرزەلەرز دەپۆشت.

ئەو ئۆرشەلىمەى كە داىك و باوكم بە چاوى پزەوہ لىيان دەپوانى، زۆر لەو ناوچەيە جيا بوو كە ئىمەى لى دەژيان: «رېھاقييا»ى بە باخچەى چروپرى لى بوو، ئاوازى پىانۆ لە ھۆلەكانى ئوتىلى كفووم، يان شا داووددا دەنگى دەدايەوہ. سى، يان چوار قاوہخانە بەتاجى زىپىنى بىرقەدارەوہ لە شەقامى يافا و بن يەھوددا ھەبوون. جوولەكە و عارەبى تىنووى كەلەپوور، تىكەلى ئىنگلىزى رۆشنىر و پايدار دەبوون و خانمانى گەردەنبەرزى خەونئامىز بە كراسى شۆرى ئاھەنگى شەوانەوہ، باسكىيان بە باسكى پىاوانى قات رەشدا دەكرد و دەخولانەوہ و ئىنگلىزەكان لەگەل جوولەكەى رۆشنىرو عارەبى تىگەيشتوودا دەمەتەقتيان دەكرد. لەوئى، ئىنگلىز و عارەب و جوو پىكەوہ نانىان دەخوارد، سەماى بالى دەكرا، ئىوارانى ئەدەبى بەرپتوہ دەچوو، دەمەتەقتى لەسەر بابەتى ئالۆز و رۆشنىرى دەكرا. رەنگە ئۆرشەلىمى ئاواھ لەتاجى زىپىنى درەوشەدار (دانسانتس) تەنيا خەونى خاوەن كىتبخانە و چاپچىدا ھەبوو. بە ھەرحال، ئەوانە لەو ناوچەيدا نەبوون كە

ئىمەى لى دەژيان. كەردەم ئەبراھام، ئەو ناوچەيەى ئىمەى لى بووين، سەر بە چىخۆف بوو.

دواى چەندىن سال، كە وەرگىرانە عىبرىيەكەى چىخەفم خۆتندەوہ، باوهرم ھىنا كە ئەوئىش يەكىكە لە خۆمان: مائەكەى مامە قانيا رىك لەسەرەوہى ئىمەوہ بوو. جارتيكىيان كە تام لى ھات و جارتيكىشيان كە تووشى (دفتريا) بووم، دكتور سامۆبلىنكۆ بەسەرمدا داچەمى و بە دەستە بەھىز و پانەكانى ئەزمایشى كردم. لايشكى ئامۆزای داىكم، كە ژانەسەرىكى بەردەوامى ھەبوو، لەگەلماندا دەھات و ئىوارانى يەكشەممان بۆ ناخواردن دەچوونە لای بەیت خانامى لىكۆلەرەوہ و گوتیمان لە تریگۆرېنیش دەگرت.

مائەكەمان بە رووسگەلىكى ھەمەجۆر دەورە درابوو. گەلى خەلكى سەر بە تۆلستۆى لى بوون. ھەندىكىيان تەنانەت بەوئىش دەچوون. كە وینەبەكى ئامال قاوہبى تۆلستۆيم بە بەرگى كىتېبىكەوہ دىت، دلنبايووم گەلى جار لەو دەورەبەردەم دىتوہ... بەشەقامى مەلاكىدا، يان بە شەقامى ئوبادىادا بەسەرى كۆتەوہ تىپەپىوہ و رېشە سىپىيەكەى با دەيشەكاندەوہ و چاوى ترووكەترووكيان بوو و ھەك پاتىيارك ئەبراھامىش رىكوىتەك بوو. لقەدارىكى كەردبووہ داردەست و كراسىكى رووسى بەسەر پانتۆلەكەيدا دابوو كە بەشتىكى ھەك پەت قايى كەردبوو.

تۆلستۆيەكان «داىك و باوكم پىيان دەگوتن (تۆلستۆيچىيەكان)» كە دراوسىمان بوون، سەرلەبەريان گۆشەنەخۆر بوون و ھەستىكى بەھىزىيان بەرانەبەر سروشت ھەبوو و دەيانووست ھەموو جىھان بگۆرن و بەدواى ژيانىكى ئەخلاقى و وىژدانىيەوہ بوون. مەرقىيان پى پىرۆز بوو و ھەموو زىدەوہرتىكىيان خۆش دەويست و بە پەرۆشەوہ بوون لە دەشتدا بژين و خەرىكى كشتوكالى ساكار و ميوەچاندن بن، بەلام لەوہشدا سەركەوتوو نەبوون رووہكى ناو ئىنجانەى مالى خۆشيان پەرورەدە بكەن، يان زۆريان ئاو دەدان، يان ئاويان نەدەدان، يان... ئىنگلىزە بەدەكان كلۆريان دەخستە ئاوەكەمانەوہ!

پى دەچوو ھەندى كەسى ئەو تۆلستۆيىيانە، لە رۆمانەكانى دۆستۆيشكىيەوہ دەرھىندران: گلەبىكەر و زۆربلى بوون و خەيالى داھىتانيان ھەبوو و ھەزى خۆيان

سهه ركوټير ده كړد، به لآم هه موو دراوسټيكانمان له كهره م
ئه براهام، به ټولستويييه كان و دوستويشكييه كانه وه،
كاربان بو چيخه ف ده كړد.

باقيبه كه ي جيهان كه وتووه ژير سهه رديري «جيهانه
گه وره كه» وه، به لآم نه وهش راناوي خوي هه بوو:
پيشكه وتوو، بي لايه ن، نازاد، نمونه بي. من نيزي كه ي
هه موويانم له رتي پوله وه ده ناسين: دانزيك، بوټه من و
ميهرن، بوسنيا و هيرزوگوتينا، توبانگوي- چاري،
ترينيداد و توباگو، كينيا، ټوگه ندا، تانگانيا. جيهانه
گه وره كه زور دوور بوو، سهه رنجراكيش بوو، به لآم بو
ټيمه ومانان به مه ترسي بوو. نه وان حه زيان به جووله كه
نه ده كړد، چونكه روښن بيري بوون، ناماده ي ده ستوه شاندين
بوون و پيشكه وتوو بوون، به لآم ده نكيشيان به رز بوو و
ټوله سين بوون. حه زيان به وهش نه ده كړد كه بو ولاتي
ئيسرائيل نه نجلمان ددها و نه و تيلماسكه زه وييه به رده لان
و بيابان و شور او كه باريكه شيان لي به زياد ده گرتين. له
ده روه، له و جيهانه دا، هه موو ديواره كان به نووسراوي
«جووله كه كان بو فله ستين بگه رينه وه» پر كرابوونه وه
بويه بو فله ستين گه رينه وه، به لآم ئيسنا هه موو جيهان
هاوار ده كا: «جووله كه كان له فله ستين ده ركه ون».

ته نيا نه و جيهانه گه وره په مان ليوه دوور نه بوو،
ته نانه ت خاكي ئيسرائيليش دا پراو بوو. له جيبه كي
دووري نه وديو گرده كاندا، خه ريك بوو نه وه يه كي تري
جووله كه گه شه ي ده كړد. نه وه يه كي خورانگه سته و به هيتز
و بي ده نك و به كار كه زور جياوازيان له گه ل جووله كه ي
ولاته ناجووله كه كاندا هه بوو، ته واو له جووله كه ي كهره م
ئه براهام جياواز بوون. نازا و به جه رگ، دروټينه يان ده كړد
و ده يان تنواني بينه هاوده مي تاريخه شه و هه موو
سنوورتيكي پتوه ندي نيوان كيژو كوربان سريبووه. نه وانه
شه رميان به هيچ نه بوو. جاريكيان باپيره نه ليكسانده ر
گوتي: «بي ده چي له داهاتوودا زور ناسان بي كورتيك
له كيژتيك بچيته پيشي و راست و په وان پتي بلتي چي
لي گه ركه، په نكيشه كيژه كان چاوه پروان نه بن كوران
بچن پتيان بلتين، به لكو وهك ناو خوار دنه وه، به خو يان
پتوه ندي به كوران وه بكن». مام بيتسالا ي چاوكز
به رقه وه گوتي: «نه مه بولشه وييه تيكي ته واو نييه پي به
هه موو نه يني و موعجيزه يه كدا بنبي؟! هه موو هه ستيك
له ناو به ريت؟! هه موو ژيان بكه يته په رداغه ناويكي

فيتنك؟!» مام نه ييمه له قوژبنه كه ي لاي خو يه وه ده ستي
به چرني گورانييه ك كړد كه له گوتي مندا هه ر به مره مري
ده چوو: «سهه فهر و رتي پيچاوپيچ دوورن، به سهه ر شاخ و
ده ر يا چه دا سهه فهر ده كه م، به ناو به فر و به ر گه رما دا ده روم،
بيري نه ويند اره كه م ده كه م، هه روه ك داستان به دووري
ده مي ني...» نه و جا پوره زيوورا به رووسي گوتي:
«ده بي رنه وه! چيبه، هه مووتان شيت بوون؟ تاخر كوره كه
گوتي ليتان ده بي!» نه و جا هه مووان كرده يانه رووسي.

گيانبازه كانمان له وديوي ناسوي ټيمه وه، له گاليلين و
شارون و شاخه كاندا ده ژيان. كوره لاوي نارام و دلگه رم
و هه ندي جاريش بي ده نك و هيمن، كيژولاني خوراگر و
دادپه روه ر و گوترايه ل كه شاره زايان له هه موو شتيكدا
هه بوو، هه روه ها شه رمن و شله ژاو كه به ريز و بايه خه وه،
وهك مندا له هه لسوكه وتيان له گه لدا نه ده كرا، به لكو وهك
كه سانتيك كه گه شه يان نه كرده ي.

وام ده هاته به ر زه ين كه نه و گيانبازانه خه لكانتيكي
جيد ي و سهه ربه خو بن و له شيوه ي بازنه يه كدا دانيشن و
گوراني دلسووتين و گالته بلتين، يان ناوازي بي
حه يايي، گوراني حه ز بچرن و بتوانن كيتويانه وه ها سه ما
بكن كه هه موو سنوورتيكي فيزياوي بيه زتين، بيتويستيان
به ته نيابي و گوشه گيري هه بووي، بتوانن له و ده شتوده ر
بټين، له خپوه تدا بخه ون و كاري قورس بكن و گوراني
«هه ميشه به رده وامين» و «كوره كاننان ناشتيان به زه بري
چه وسانده وه هينا و نه مروش به زه بري چهك» و «بو هه ر
كوتيه ك بانگمان بكن ناماده ين» ده يان تنواني سواري
نه سب بن و تراكتوري تايه پان باژون، به عاره بي قسان
بكن، هه موو كون و كه له به رتيك شاره زان بن، بزنان
ده مانچه و نارنجوك به كاري بن. له گه ل هه موو نه وانه شدا
شيعر و فله سه فه بخوتين و به خو بن حه زي زانينيان هه بي
و مه به ستيشيان شاره وه بي، نيواران له خپوه ته كاندا و
له به ر روښنايي چرا، به چهه باسي واتاي ژيان بكن،
باسي نه و جياوازييه زوره بكن كه له نيوان نه وين و
نه ر كدا، له نيوان گيانبازي و دادپه روه ري جيهانيدا هه يه.

هه ندي جار من و هاوريكانم ده چووينه كوگانني تنوفا
تا نه و پيساوانه بسينين كه له دووره وه، به لوري پر
له به ره مي كشتوكالتيه وه به گرده كاندا ده هاته خوار ي.
توز دايبوشيبوون و باري چه كيان قورس بوون و پزستالي
قايميان له پيدا بوون. گه لي جار ده چوومه لايان و بو ني

پوش و بهری کیتی مهستی دهکردم و بیرم دهکردهوه: لهو جیییهی که ئەمانی لیوه هاتوون، شتی مهزن ئەنجام دهدری. لهوی ولات بنیاد دهتری و جیهان ریتک دهخریتتهوه. لهوی، کۆمه‌لگه‌یه‌کی نوی دروست ده‌بی. ئەوانه‌ی ئەوی کاریگه‌رییان له‌سه‌ر جیهان و میژوو ده‌بی. زه‌وی ده‌کی‌لن و شه‌راب به‌ره‌م دینن و گۆرانی نوی دهنوسنه‌وه، تهننگ هه‌لده‌گرن و سواری ئەسپ دهن و ته‌قه له‌ عاره‌به تالانچییه‌کان ده‌کن. ئەوانه‌ کهرت و پارچه‌کانمان کۆ ده‌که‌نه‌وه و نه‌ته‌وه‌یه‌کی تیکۆشه‌ریان لئ دروست ده‌کن. به‌ نه‌ینی بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که رۆژی له رۆژان منیش له‌گه‌ل خۆیاندا دهن و ده‌مکه‌نه به‌شیک له‌و نه‌ته‌وه تیکۆشه‌ره. ژبانی منیش ده‌بیته گۆرانییه‌کی نوی و منیش وه‌ک ئەوان، وه‌ک په‌رداخیک ئاوی ساردی رۆژیکی گهرم پاک و روون و ساکار ده‌بم.

ته‌ل ئەقیف که جیییه‌کی سه‌رنج‌راکیش بو، له‌و دووره که‌وتبووه ئەودیو گرده‌کانه‌وه. رۆژنامه‌کان له‌وتیوه ده‌هاتن. ئەوی شانۆ و ئۆپیرا و بالیت و کاباری لئ بوون. هه‌روه‌ها هونه‌ری مۆدیرن و حیزبی سیاسی و ده‌نگدانه‌وی ده‌مه‌ته‌قی و هه‌رای بابته‌ی نه‌زاندراو. وه‌رزکاری گه‌وره له‌ ته‌ل ئەقیف هه‌بوون. ده‌ریاش هه‌بوو و جووله‌که‌ی خۆرانگه‌سته‌ی مه‌له‌وانی لئ بوون. چما که‌س له‌ ئۆرشه‌لیم هه‌بوو مه‌له‌ بزانی؟ کئی بیستبووی جووله‌که مه‌له‌ بکه‌ن؟ مه‌سه‌له‌ جینه‌کان و بازدانی بۆ ماوه‌یی بو. وه‌ک چۆن په‌پوله له‌ کرمه‌وه په‌یدا ده‌بی، ئاوها بو. هه‌ر ناوه‌که‌ی ته‌ل ئەقیف خۆی شتیکی جادویی تاییه‌تی بو. هه‌رکه گۆیم له‌ناوی «ته‌ل ئەقیف» ده‌بو، نیگاری کورپیک ئازام به‌کراسیکی شینی کاله‌وه له‌خه‌یالی خۆمدا ده‌کیشا. خۆرانگه‌سته و شان پان، شاعیریکی کارکه‌ری قاره‌مان. کورپیک که به‌بی ترس خولقا بو. ئەو بابته‌ی که پیتی ده‌گوترا «هه‌قه‌ره‌مان». کلاویکی نارپیک، به‌لام توندوتۆل و لار به‌سه‌ر پرچه‌ لووله‌که‌یه‌وه بو، کورپیک که جگه‌ره‌ی ماتووسیانی ده‌کیشا. کورپیک که له‌هه‌موو جیهاندا ناسرا بو: به‌دریژی رۆژ کاری قورسی له‌کی‌لگه‌دا، یان کاری له‌لم و که‌ره‌سه‌ی بیناسازیدا ده‌کرد. ئیواران شمشالی ده‌ژهنی و له‌گه‌ل کچاندا سه‌مای ده‌کرد و له‌به‌ر مانگه‌شه‌و، گۆرانی به‌جۆشی بۆ ئەوانه‌ی لای گرده‌کان ده‌چری. شه‌وان ده‌مانچه‌که‌ی، یان ره‌شاشه‌که‌ی

هه‌لده‌گرت و له‌حه‌شارگه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وت و پاسه‌وانی له‌ خانوو و کی‌لگه‌کان ده‌کرد.

ته‌ل ئەقیف ئاوها دوور بو! له‌ هه‌موو سه‌رده‌می مندالی‌مدا، پینج شه‌ش جار نه‌بی نه‌چومه‌ته ئەوی: هه‌ندی جار، بۆ ئەوه ده‌چوین تا له‌گه‌ل په‌ورمدا جه‌ژن بکه‌ین. وه‌ک ئیستا، هه‌ر رووناکایی نه‌بوو که ته‌ل ئەقیفی له‌ ئۆرشه‌لیم جیا ده‌کرده‌وه. ته‌نانه‌ت یاسا‌کانی پراکتیشانی زه‌ویش جیاواز بوون. خه‌لکی ته‌ل ئەقیف، ته‌نانه‌ت ری و رۆیشتنیشیان جیاواز بو. وه‌ک چۆن نیل ئەمسترونگ له‌سه‌ر مانگ له‌ بری ریتکردن بازی ده‌دا، ئەوانیش ئاوها بازبان ده‌دا و ده‌سوورانه‌وه.

خه‌لکی ئۆرشه‌لیم به‌ کاوه‌خۆرییان ده‌کرد و هه‌ر ده‌تگوت له‌سه‌ر قه‌برانن، یان دره‌نگ گه‌یشتوونه‌ته کۆنسیرتیک. نوکی په‌نجی پیتیان له‌زه‌وی دهن و جیی هه‌نگایان تا‌قی ده‌کرده‌وه. که پیتیان داده‌نا، ئیدی په‌له‌یان له‌ گواسته‌نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد. ئیمه دوو هه‌زار سال چاوه‌روان بووین تا جیی پیمان له‌ ئۆرشه‌لیم بکه‌ینه‌وه و نامانه‌وی ده‌ستمان لئ به‌ر بی. ئەگه‌ر پیتی هه‌لبیرن، دوور نییه‌ به‌کیکی تر پیتی بخاته سه‌ر پارچه‌ خا‌که باریکه‌که‌مانه‌وه. ئەگه‌ر پییا پیتی هه‌لبیری، به‌رله‌وه‌ی داینیته‌وه، ده‌بی دلنیایی. که‌س نازانی چ ژه‌هره‌مارپیک له‌سه‌ر ئەو جی پیتی هه‌یه. هه‌زاران ساله‌ جووله‌که‌کان، له‌ په‌ودا خۆین ده‌ده‌ن. جار له‌ دوا‌ی جار که‌وتوینه‌ته ده‌ستی دوژمنه‌وه، ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ی بی ئەوه‌ی ته‌ماشای جیی پیتی خۆمان بکه‌ین، پیمان داناوه. ئەو بۆچوونه له‌ ئۆرشه‌لیمدا ره‌نگی دا‌بۆوه. ئەدی ته‌ل ئەقیف! هه‌موو دانیشتوانی شاره‌که به‌کولله ده‌چوون. خه‌لکه‌که به‌ره‌و پیتی بازبان ده‌دا. خانوه‌کانیش وا بوون. شه‌قامه‌کان و مه‌یدانه‌کان و ده‌ریا و با و لم و ته‌نانه‌ت هه‌وری ئاسمانیش بازبان ده‌دا.

جاریکیان له‌ جه‌ژنی رابووندا سه‌فه‌ری ته‌ل ئەقیفمان کرد. یه‌که‌م به‌یانی له‌وی، که جاری که‌س له‌ خه‌و هه‌لنه‌ستابوو. زوو هه‌ستام و خۆم گۆری و چومه‌ ده‌ری. له‌ مه‌یدانیکی بچکۆله‌دا به‌ هه‌ندی لاته‌خته و جۆلانه‌یه‌ک و دوو سی نه‌مام، که تازه‌ چۆله‌که له‌سه‌ریان که‌وتبوونه جریوه جریو، به‌ته‌نیا یاریم ده‌کرد. دوا‌ی چهند مانگیک، دیسان سه‌فه‌ری ته‌ل ئەقیفمان کردوه، بینیم مه‌یدانه‌که له‌ شوینی خۆی نه‌ما‌بوو. هه‌موو شتیکی، به‌لاته‌خته و

نەمام و حەوزی لم و جۆلانە و چۆلەکانیشەو، گوازراپوونەو ئەوسەری شەقامەکە. شتیکی زۆر ناخۆش بوو. نەمزانی چۆن بن گۆریۆن و لێپرسراوەکان ریتی شتی وایان داوو. خەلک چۆن دەتوانن کتوپر مەیدانیتک بگوازنەو؟ ئەدی دواى ئەو چى دەبێ؟ تۆ بلیتی چىای زەیتوون، یان تاوهرى داوود بگوازنەو؟ دیواری نراش دەگوازنەو؟

خەلکی ئۆرشەلیم بە بەخیلی و شانازییەو بەسى تەل ئەقیقیان دەکرد و بەمەیلە و نەیتییەو پیتی سەرسام بوون. وەک ئەوێ شارەکە پرۆژەیهکی گرنگ و نەیتی گەلی جوولەکە بێ و باسکردنی بەدەنگی بەرز باش نەبێ، چونکە دیواریش گۆیتی هەیه و دوور نەبوو جاسووس و پیاوانی دۆژمن لە هەموو قۆرتیکدا هەبن.

تەل ئەقیق. دەریا. رووناکى. جیتی بیناسازی، کۆشکەکان، شەقامەکانی دەریی کە هەردوو لایان داربوون. شارێکی نوێی شاش و سپی عیبری بە هێلی ساکارو، دارلیمۆ، گردی نانیشتەجیتی لم. هەر جیتیەک نەبوو بلیتی سەفەری پاسی لێ بکردی، بەلکو کیشوریتکی تەواو جیاواز بوو.

چەندین سال بوو وا راهاتووین جاروبار تەلەفۆن بوو کە سوکارمان لە تەل ئەقیق بکەین. هەر سێ مانگ، یان چوار مانگ جارێ تەلەفۆنمان بوو دەکردن، ئەگەرچی نە ئیمە تەلەفۆنمان هەبوو نە ئەوان. لەپێشدا نامەمان بوو پورە هایا و خال تسقی دەنارد تا ئاگاداریان بکەینەو کە نیازمان وایە بچینه دەرمانخانەکی لای خۆمان و لەوێ تەلەفۆن بوو دەرمانخانەکی لای ئەوان بکەین. بوو نمونە، نۆزدهی فلان مانگ، کە دەیکردە رۆژی چوارشەممە. خالە تسقی سەعات سێ لە بنکەى تەندروستی دەستی لە کار هەلدهگرت. تەلەفۆنکردنی ئیمە دەبوو سەعات پینج بێ. نامەکە زۆر زووتر دەنێردرا تا پورە هایا و خالە تسقی فریا بکەون و بەنامە وەلام بدەنەو و پیمان پابگەینن کە چوارشەممە لەبار دەبێ و کەمێ پینج سەعات پینج لە دەرمانخانەکە دەبن و ئەگەر ریتک لە پینجدا لەویش نەبن، خەمیان نەبێ.

لەبیرم نییە بوو چوونە دەرمانخانەکە و تەلەفۆنکردن بوو تەل ئەقیق، باشتەین جلمان لەبەر کردبێ، بەلام ئەگەر واشمان کردبێ جیتی سەرسورمان نییە. جەژنەیک بوو بوو خۆی. هەر لە رۆژی شەممەو باوکم بە بییری (فانیا) ی

دایکمی دەهینایەو و دەیکوت: خۆ لەبیرت نەچوو ئەم حەفتهیه تەلەفۆن بوو تەل ئەقیق دەکەین؟ دووشەمیش دایکم دەیکوت: ئاریه، نەکەى دوو سبەى درەنگ بییتەو، بەلینم دەبێ درەنگ نەیهیتەو. رۆژی سێ شەمیش، هەردووکیان بەمنیان دەگوت: ئامووس، کاری کتوپر نەکەى، گویت لێیه؟ نەخۆش مەکەو و هەلامەت مەگره و نەچی بەدەمدا بەربیتەو. هەرچۆنێ بێ، تا سبەى ئیوارە شتی وانەکەى. هەمان ئیوارە دەیانگوت: ئیستا بخەو تا سبەینێ، کە دەچین تەلەفۆن بکەین، تەندروستیت باش بێ. نابێ دەنگت وا پێ بچێ کە بە ناپوختەبێ نانت خواردوو.

ئاوا خۆیان شلەژاندبوو. مالهکەمان لە شەقامی ئامووس بوو و دەرمانخانەکەش کەوتبوو شەقامی سیفانیانەو، کە پینج دەقیقە رێ لێمانەو دوور بوو، کەچی هەر سەعات سێ باوکم بە دایکمی گوت: «دەست بەشتی مەکە دواى کاتمان بەدەستەو نەمیتێ».

«من چ کیشەیهکم نییە، بەلام تۆ خۆت، بەخۆت و کتیبەکانتەو دوور نییە هەموو شتیکت بێر بچێ».

«من؟ لەبیرم بچێ؟ من هەموو دەقیقەیک تەماشای سەعاتەکە دەکەم. ئامووسیش بیرمى دەخاتەو». من تەمەنم پینج سالان بوو و دەبوو هەر لەو کاتەو ئەرکیتکی میژوویی بەخەمە ئەستۆی خۆم. کاتژمێری خۆم نەبوو- چۆن دەبوو هەمبێ؟ لەبەر ئەو، دەبوو زوو زوو بە راکردن بچمە مەتبەخەکە تا بزائم کاتژمێر چەندە. ئەوجا وام هەست دەکرد کە ژمارەى بەرهواژى هاویشتنی سارووخ بەرهو بۆشایی ئاسمان دەستی پێ کردوو. بیست و پینج دەقیقەى ماوه، بیست دەقیقەى ماوه، پازده دەقیقەى ماوه، دە دەقیقە و نیو و نیشانەى ئەو دەرکەوت کە هەرسیکمان هەستین، جوان دەرگامان داخست و بەلای چەپدا بۆ لای ئاوستەرى بەقال و لەویشەو بەلای راستدا، بۆ شەقامی ساکاریا، بەلای چەپدا بۆ شەقامی مەلاکی و دیسان بەلای راستدا بۆ شەقامی سیفانیا و ئەوجا بۆ ناو دەرمانخانەکە و لەوێ گوتمان:

«جەنابی هەینەمان ئیوارە باش، تەندروستیت چۆنە؟ هاتوین تا تەلەفۆنیتک بکەین».

دیاره کە دەمێ بوو زانیبووی کە ئەو رۆژە دەچین و تەلەفۆن بوو خزمەکانی تەل ئەقیقمان دەکەین و دەشیزانی کە تسقی لە بنکەى تەندروستیدا کار دەکا و هایا

پله و پایه به کی گرنگی له ریکخواوی ژاندا هه به و ئیگال که گه وره بی، ده بیته وهرزشکار و دۆستی نیزیکی گولدا مائیرسونن (که دواپی بووه گولدا مائیر). ههروه ها دۆستی میسه کولۆدنین که لای ئیمه به میسه کول ناسرابوو، به لām له گه ل ئه وه شدا بیرمان هینایه وه: «هاتووین تا ته له فۆن بۆ خزمه کلمان له ته له ئه قیف بکهین». جه نابی هیننه مانیش هه میسه ناوها وه لāmی ده دایه وه: «به لئی، به سه رچاو، فرموون دانیشن». ئه و جا نوکته ته له فۆنییه که ی ده گتیراپه وه: «جاریکیان له کۆنگره ی زایۆنسته کاندا له زیوریخ، کتوپر خه لکه که گوتیان له هاتوها واریک بوو. بیترل لوکهر له هارزفیلدی پرسى ناخۆچ رووی داوه. هارزفیلد وه لāmی دایه وه ئه وه هاوړی روبا شوقه له گه ل بن گریوندا، له ئورشه لیم قسه ده کا. «له گه ل ئورشه لیمدا قسه ده کا؟» بیترل لوکهر ئه و هاوړه ی کردبوو، ئه و جا گوتبوو: «به لām بۆچی ته له فۆن به کارنا هینی؟»

باوکم ده یگوت: «ئیسنا ژماره که لی ده ده م». دایکیشم ده یگوت: «ئیریح، جاری زوو. هیشتا چهند ده قیقه یه کی ماوه». باوکم وه لāmی ده دایه وه «وايه، به لām خو دبی ته له فۆنه که پیکه وه گری بدرین». ته له فۆنی راسته وخۆ نه ده کرا. دایکم ده یگوت: «وايه، به لām ره نگه راسته وخۆ پیکه وه ببه سترینه وه و جاری ئه وان له وئ نه بن». باوکم وه لāmی دایه وه: «ئه گهر وابوو، که مئ دواتر هه ول ده دینه وه». دایکم گوتی: «نا، دواپی دلیمان شتیکی ده کا و ا ده زانن ته له فۆنکردنه که بیان له ده ست چوو».

له کاتیکدا ئه وان خه ربکی ئه و قسانه بوون، کاتیکمان زانی سه عات بووه پینج. باوکم هه ستا و سه ماعه که ی هه لگرت و به به دداله ی گوت: «ئیبواره باش، بی زه حمه ت ده توانی له ته له ئه قیف ژماره ٦٤٨ مان بۆ وه رگریت؟» (یا شتیکی له و باه ته؛ هیشتا ژماره کان سیانی بوون) هه ندی جار له به دداله وه ده یانگوت: «جه نابی به ریز، یه ک دوو ده قیقه یه ک چاوه پروان بن، چونکه به رپوه به ری به رید له سه ره خه ته»، یان جه نابی سیتتۆن، یان جه نابی ناشاشابی. ئیمه ش تاراده یه ک ده شله ژاین، ده بی چۆن بیرمان لی بکه نه وه؟

من له لایه نی خو مه وه ئه و خه ته م به تاکه پپوه ندی نیوان ته له ئه قیف و ئورشه لیم و جیهان ده زانی. ئه گهر ئه و تاکه رتی پپوه ندیه ش له کاردا نه بی، له جیهان داده برین.

خه ته که، پپوه ندیه که بوو خو ی به ده شتوده ر و شاخوداخ و گرد و دۆلدا به کیش ده کرد و منیش ئه وه م به موعجیزه ده زانی. له رز ده یگرتم: ئه دی ئه گهر درنده یه ک به شه و بچی و ته له کان بقرتینی! ئه گهر عاره بی زبانه خش بییرن! ئه گهر باراناو چوو ناوی! ئه دی ئه گهر ئاگر که وه ته وه! که س نه یه ده زانی. خه ته کان، به بی خاوه ن و چاودیری، له و به ر خو ره گه رمه دا درپژ ده بوونه وه. هه رچی بلتی ده شیا بقه ومئ. خو م به سوپاسگوزاری ئه و پیاوانه ده زانی که خه تی ته له فۆنیان راکتیشابوو. چهند نازا و گورجوگۆل بوون. ئاسان نیبه خه تیک له نیوان ئورشه لیم ته له ئه قیفدا راکیشری. ئه وه م به تاقیکردنه وه ده زانی: جاریکیان خه تیکمان له نیوان ژوو ره که ی من و ژوو ره که ی ئیلیا فریدمان راکیشا، که به دوو خانوو و باخچه یه کدا تیده په ری. ره تکردنی به و به ره سه انه دا زۆر ئالۆز بوو. دار، دراوسی، قادرمه و پنچکه کان.

که باوکم وای بۆچوو به رپوه به ری به رید، یان جه نابی ناشاشابی له قسه کردن بۆته وه، سه ماعه که ی هه لگرته وه و به دداله که ی گوت: «ببوره ئیسنا داوام کرد ٦٤٨ ی ته له ئه قیفم بۆ وه رگریت».

«جه ناب، له لای خو م تو مرم کردوه» کچی به دداله که وای وه لām دایه وه. ئه و جا گوتی: «ده کری که میکی دی چاوه پروان بی؟» (یا «تۆزی ئارام بگری؟»).

باوکم گوتی: «به لئی، چاوه پروان ده بم چۆن چاوه پروان نابم! به لām خه لک له وئ چاوه پروانی ته له فۆنی ئیمه ن». ئه وه شپوه ده برینیکی به ئه ده بانه بوو که ئیمه ئه گه رچی به پشووبن، به لām سنووریکیش بۆ پشوودرپیمان هه به. جوان په روهرده کرابووبن، به لām گیل نه بووبن. ریمان نه ده دا وه ک به رخ به ره و قه سه باخانه بماندنه پیتش. ئه و بۆچوونه، که ده تواندری چ هه لسوکه و تیک بلتی له گه ل جووله که دا بکری، بۆ هه میسه تیپه ریبوو.

کتوپر زهنگی ته له فۆنی ده رمانخانه که لیبدا. هه میسه ده نگیکی وروژینه ر بوو. چرکه ساتیکی جادوویی بوو. ئه و جا قسه کان به شپوه یه کی ناوها کران:

«هه لآو، تسقی؟»

«ئه ریچ، له ئورشه لیمه وه قسان ده کا».

«هه لآو ئیریح، من تسقیم، چۆن؟»

«زۆر باشین. له ده رمانخانه که وه ته له فۆن ده که یین»

«منیش. هیچ شتیکی نوی رووی نه داوه؟»

«هه موو شتییک به دللی تۆیه. شتییکی وا نییبه شایانی باس بی. تسیف، قسه بکه».

«هه موو شتییک باشه. ئیمهش شتییکی ئەوتۆمان نییبه باسی بکه یین. هه موومان زۆر باشین. ئەی ئیوه؟»
«زۆر باشین».

«زۆر باشه. ئیستا فانییا دهیهوی قسان بکا».
ئەوجا دیسان سەرله نوپوه دەست پێ کرایه وه. چۆن؟
وه زغتان چۆنه؟ دواییش: ئیستا ئامووس هندی قسه دهکا.

ئوه هه موو قسه کان بوو. هه موو شتییک باشه؟ زۆر باشه. ئا، باشه دوایی قسه دهکه یینه وه. خۆش حالم گویم لیتان بوو. دوایی نامه دنووسین و کاتییک بۆ قسه کردن دادەنێن. ئا، به لێ، زوو. ئاگاتان له خۆتان بی. هیوادارین ئیوهش باش بن.

به لام مهسه له که ئەوهندهش گیلانه نه بوو وهک پین دهچێ: ژیا ئمان به داوه موویه که وه به ند بوو. ئیستا ده زانم که قهت دلنیانه بوون جاریکی دی پیکه وه قسان بکه ن. رهنگه ئه وه دوا جار بووی. کێ دهیزانی چ روو ددها. دوور نه بوو پاپه رین، یان ئاواره بوون بی، یان لافاوی خوین ههستی. دوور نه بوو عاره به کان پاپه رن و هه موومان له ناو به رن. له وه بوو جهنگ بقه ومی، کاره ساتی تۆقیته ر بی. تانکه کانی هیتله ر له دوو لاره گه یشته بوونه ناوچه کائمان. باکووری ئەفریقا و قه وقاس. کهس نه ییده زانی چی چاره و پائمانه. ئەو قسه بۆشانه، له راستیدا بۆش نه بوون، به لکو ناچاری بوون.

ئوهی ئەو جوژه قسه کردنه له ته له فۆندا، بۆ منی ئاشکرا دهکا، ئەوه یه چهند ناخۆش بوو ههستی خۆیان ئاشکرا بکه ن. هه موویان، نهک ته نیا دایک و باوکی من. هیچ به لایانه وه کیشه نه بوو ره پ و راست ههستی خۆیان ده رین. ئاخ ههستی یار بوون و ده یانتوانی قسان بکه ن. ئای، وهک ئەوهی توایی تیان قسان بکه ن. ده یانتوانی چهن دین سه عات له باری نیتشی و ستالین و فرۆید و جابۆتونسکییه وه قسان بکه ن و خۆیان سه رگه رم بکه ن. ئەشکی سوژ هه لوه رین. به جوژه ئاوازی که وه ده مه ته قییان له سه ر کۆلۆنیالیزم و دژه سامی و دادپهروه ری و گۆرانکاری زهوی و کیشه ی ژن و هونه ر و قه یامهت ده کرد، به لام له هه مان کاتدا که ده یانووست ده نگ بۆ ههستی تاییه تی بدن، ئەنجام توندوتیژی و شک

و ته نانهت شه رمه زاری ده بوو. ئەوهش له ئەنجامی ئەوه دا بوو که نه وه دوا ی نه وه ناچار بوون ههستی خۆیان وه شین، یان به زهقی ده ری نه خه ن. له راستیدا دوو جار ان خۆگرتن و دوو سیسته می خۆگرتن بوو، چونکه که له پووری بۆرژوا ئەوروو پییه کان یه کگرتنی ئایینی به هیز ده کرد. هه موو شتییک «قه ده غه»، یان «هه رام» بوو، یان «زۆر جایز نه بوو».

جگه له وان، وشهش که م بوون، هیشتا ههست ده کرا زمانی عیبری ناسروشتی بی و قهت زمانیکی تاییه تی نه بوو و کهس دلنیانه بوو له کاتی قسه کردندا چۆن ده رده که وی. مه ترسی ئەوهش هه بوو، شپوهی قسه کردن، پیاو گیل ده ربا و ئەمهش هه مووانی تۆقاندیو. له وه تۆقیبوون به گیل بچن. ته نانهت خه لکی وهک دایک و باوکی منیش که عیبرییه کی باشیان ده زانی، به سه ریدا زال نه بوون. هه موو هه ولکیان ددها راست قسه بکه ن. به رده وام قسه ی خۆیان راست ده کرده وه و ئەوهی ده یانگوت دوو باره دایانده ریشه وه. رهنگه شو فی ریکی چاو کتو کویر، له کاتی شه ودا و له کاتی ئاژاوتنی ئۆتۆمبیلیکدا که بۆ یه که م جار به رتییه کدا ده یئاژوی که شاره زای نییبه و له ولاتی کدا بی که یه که م جار ده یینی، ئاواها بی.

رۆژیکی شه مه، دۆستیکی نیزیکی دایکم هاته سه ردا ئمان. ئافره تیکی مامۆستا، ناوی بار- سامخا بوو. هه موو جارێ ئەو میوانه مان که وشه ی «ترس»، یان «ترساندن» ی به کار ده یینا، من ده مدایه قاقای پیکه نین. ئەو «ترس» هی ئەو به کاری ده یینا، له قسه کردنی رۆژانه دا، ده بوو «تس». دیاره کهس هه زی به و تیکه وتنه نه ده کرد، یان وایان پێشان ددها که هیچ نه قه وماوه. که باوکم له باره ی «ئاماده» کارییه وه قسه ی ده کرد، یان هیرشی ده برده سه ر ناتۆ: بریاری داوه پشتی «ئاماده» کاری ئەلمان بگری تا ستالین بترسینی، هه مان شت بوو. ئاگای له وه نه بوو وشه ی «ئاماده» کاری زمانی نووسین، له قسه کردندا «گان» ده گه یه نی.

منیش هه موو جارێ که وشه ی «کیشه» م به کار ده یینا، باوکم تووره ده بوو. ئەو وشه یه، به لای منه و ئاسایی و ساکار بوو و نه مه زانی بۆچی باوکم سه غله ت ده کا. مه حال بوو بتوانم لیتی بی رسم و خۆشی بۆی روون نه ده کرده وه. دوا ی چهن دین سال، ئەوجا زانیم که وشه ی

«کیشه»، «ناوس» یش دهگه یه نئی. جا ئەگەر بگوتبا «خوشکه که ی ئیریس کیشه ی هه یه» باو کم تووره ده بوو... لیبوی به یه که وه ده نووساندن و کونه لووتی فش ده بوون. دیاره روونکردنه وهشی نه بوو- جا چۆنی روون بکاته وه؟

گه لئی جار باو کم و دایکم به عیبری پیکه وه قسانیان نه ده کرد. رهنکه هه رگیز له کاتی خه لوه تی تایبه تی خو یاندا به عیبری قسه یان نه کرد بئی. هه میسه ترسی هه له کردن و گیتایه تی ئاماده بوو.

(۲)

ئه وکاته گیان بازه کان، له رواله تدا به رزترین پله و پایه یان هه بوو، به لام له دووری ئورشه لیم، له دۆله کان، له گالیدین و دهشتی ده و روبه ری ده ریای مردوودا ده ژیان. سه رسامی توندوتیژی و دلسۆزی خه یال ئامیژیان بووین، وهک له ئەفیشه کانی به ره ی نه ته وه بی جو له که دا پیشان ده دران، پارسه نگی نیوان زه وی و تراکتوره کانیان راده گرت.

ئه وانه ی له بن که پری هاوینانیشدا به تویی فانیله یه که وه داده نیشتن و رۆژنامه ی سۆسیالیستی (داچار) یان ده خو ینده وه، له پله ی کۆمه لایه تیدا به دوا ی گیان بازه کانداههاتن. ئه وانه ئەندامی هیستادروت و هاگا و دهسته ی بنکه ی ته ندروستی بوون، پیاوگه لیک بوون به جلی خاکیه وه به شدارییان له سه ندیکای ئابووری کۆمه لدا ده کرد، کاهوویان به کریم و ماسته وه ده خوارد، خو رگری و به رپر سباریتی و پتوه ندی کۆمه لایه تی پته و و به ره مه ی کشتوکالی ناوخۆ و چینی کرێکاران و دسپلینی حیزبایه تی و زه یتوونی که متامی قوتووی (تنوفا) یان پێ چاک بوون، که لیبیان نووسرابوو: ئاسمانی شین، که ناری رووناک، به ئه وین ولاته که مان بنیاد ده نیین!

به پێچه وانه ی ئەم کۆمه لگا ریکو پیکه وه، تیرۆرستی «ناگو تریه ل» و جو له که ئایینه کانی میه شتیم و «دژه زایو نییه کان» و کۆمۆنسته توند ره وه کان، له گه ل هه ندی رۆشن بیری توند ره وی سه ره به خو و هه ندی هونه رمه ندی دژه کولتوری کۆمۆپولیت و هه موو ته ریک و خو په سه ند و رارا و نه یلیست و ئەو جو له که ئەلمانیا نه ی که نه یان تنوانی بوو ئەلمانیتی له خو یان دامالن و ئینگلیز و یسته توند ره وه کان و رۆژه لاتیه به

فه ره نسپی بووه ده وله مه نده کان، له گه ل ئه وانه شدا که ئیمه پیمان و ابوو زیاده رۆیی له کو یخایه تیدا ده کن، هه ره ها یه مه نی و جو رچی و باکوور ئەفریقیا یی و کورد و به گومانه کان. به دلنیا بیه وه هه موویان برامان بوون و بابه تی گرنگی مرۆفایه تی بوون، به لام پیاو بلتی چی که ئەم ده ستانه، دلگه وره بی و سه ره هیشه ی به کجار زۆریان پێ ده ویست.

شانه شانی ئەمانه ش، ره و کردو وه کان، ئه وانه ی که له جه نگی ده رباز ببوون، هه بوون و به نا چاری و به سۆزه وه هه لسوکه و تمان له گه لدا ده کردن: ئایا هه له ی ئیمه بوو ئەو که رتو په رته مرۆبیانه، له جیاتنی ئه وه ی، به ره له وه ی کات به سه ر بچی بیته ئیره، دانیشن و چاوه پروانی هیتله ر بکه ن؟ بۆچی له بری ئه وه ی قه بوول بکن وهک مه ر به ره و قه سا بخانه رایان بده ن، خو یان ریک نه خست و به ره له ستییان نه کرد؟ ئەگه ر وازیشیان له بۆله بۆل هینا بوو گله ییشیان له (یدی) نه کردبا و هه ر باسی به سه ر هاتی ئه و پێی خو یان کردبا هه ر باش بوو. ئەوان، به و خه سلته ره رۆژی ئیمه شیان له گه ل خو یاندا ناخۆش کرد بوو. هه رچۆنی بێ، ئیمه روومان له پاشه رۆژ بوو نهک رابردوو. ئەگه ر ناچار بوایه یین رهگ له رابردوودا داکوتین، میژووی عیبری سه رده مه ی ئینجیل و هه سمۆنییه کافمان به س بوو. پتویست نه بوو به میژووی سه دان ساله ی کاره ساتی جو له که وه به سه رتینه وه و (کاره سات له ناوچه وانی خو مان مۆر بکه یین و وشه «تسوره س» ی یدی به کار بێنین، کوره که ده زانی سوره س جو ره نه خو شیه که ئەوان ده گرتنه وه نهک ئیمه) ئەو خه لکانه ی که ما بوونه وه، وهک جه نابی لیخت، که ناوی (ملیۆنی مندال) ی لئی نرابوو. له شه قامی مه لاکی کونه دیوار تیکی به کری گرتبوو، له وی ده نووست و به رۆژه وه دۆشه که که ی لوول ددا و هه ره له وی جلشۆرییه کی بچو وکی کیمیا یی و ئوتووی هه لمی دانا بوو. وهک که سیککی سل، یان رقاوی، هه ردوو گو شه ی لالیوی سه ره وه خو ار بوون. له به ر ده رگا که ده ویستا و چاوه پروانی که سیککی ده کرد جلی بۆ بیا و هه موو جار تیکیش که منداله دراوستیکان به لایدا رهت ده بوون، رووی وه رده چه رخاند و تفیکی رۆ ده کرد و له به رخۆیه وه ده یگوت: «یهک ملیۆن مردن! مندالی وهک ئیه وه! هه موو قه سا بی کران!» ئەوه ی به ده نگی خه ماوییه وه نه ده گوت، به لکو به رقه وه ده یگوت و پر بوو

له قېزبوونهوه، ده تگوت رقی لیمانہ.

باوک و دایکم له نیتوان گیانبازهکان و کریمخورهکاندا جیبه کی تایبه تیپان نه بوو. پتیه کیان له ناو کومه لگه ی گوتیرایه ل بوو (سه ر به بنکه ی ته ندروستی بوون و تابوونه یان به سه ندیکای خو شگوزهرانیس ده دا)، به لام دووه میان به پرته وی. باوکم له رۆح و دلوه لایه نگرى سه ربه خو کان و تازه زایونیه لاده ره کانی پابوتینسکی بوو، نه گهرچی له گه ل توپ و تفه نگه کانیشیاندا نه بوو. نه و زیاتر توانای ئینگلیزی خو ی به کارده هیتا و به شداری له ده ره هیتانی نامیلکه ی نه یینیدا ده کرد که به ناوی (تالیسونی رنج به خه سار) ده رده چوو. نه وان به ره و رۆشن گهرایی ربه افیا ده چوون، به لام نه و بیره که زهری مارتین بویه رله (بریت شالوم) هه یبوو و کاری بو برایه تی جووله که و عاره ب ده کرد، ده سه بردان بو له ده وله تی جوو. هیوایه ک بوو عاره ب به زه ییان پیماندا بیته وه و ریمان بدن له به ر پتیه اندا بژین. به لای دایک و باوکمه وه، نه و بوچوونه ده سته بردان بوو له بره ی پشت و نه و جوړه ترسنوکیه بوو که سه دان سال ژبانی ده ربه ده ری جووله که ی راگیرکردبوو.

دایکم، که له زانکو ی پراگ خو یندبووی و له ئورشه لیم شاده ی نه کادیمی به ده ست هیتابوو، وانه ی تایبه تی به و خو یندکارانه ده گوته وه که له میترو و نه ده بدا ده چوونه تاقیرکرنه وه ی کو تاییه وه. باوکم شاده ی نه ده بی له فیلنا (فیلنیوسی ئیستا) وهرگرتبوو و له سه ر نه وشه وه له زانکو ی سکویسبورگ له کاتیکدا خو یندبووی، که ژماره ی نه دیبان له ژماره ی خو یندکارانی نه ده ب گه ل زیاتر بوو. له وه ش خراپتر نه وه بوو که زور له ماموستاکان به شاده ی ده وشه داری زانکوکانی نه لمانیا وه هاتبوون. وه ک باوکم نا، وه ک شاده ی پۆلونییا و ئورشه لیمیش نا. له به ر نه وه باوکم کرابوو هه رمانبه ری کتیبخانه ی نه ته وه بی له سکویسبیرگ و ئیواران تا دره نگ داده نیشت و لیکولینه وه ی له سه ر کورته رۆمانی عیبری ده کرد، یان چاویتی که به میترووی نه ده بی جیهاندا ده گتیرا. باوکم له کاری کتیبخانه دا زور لیهاتوو بوو، توندوتیژیوو، به لام نه ختی شه رمنیش بوو. بوئباغی له مل بوو و چاویلکه ی خری له چاودابوو و چاکه تیکی که می سواری له به ردا بوو. پیاویک بوو، سه ری ریزی بو گه وران نه وی ده کرد و خیرا ده رگای بو خانمان ده کرده وه و له سه ر مافی خو ی

گرده بر و سوور بوو، به جوانی، به ده زمان شیعیری ده نووسی و هه میشه وای ده رده بری که بارسووکیه و هه میشه سوعه تی ده کرد و ناوی شانو، یان نوکنه ی لئ ده نا. سوعه ته کانی، به شیوه یه کی گشتی توندبوون و باسی ئامانجی دیاریبکراو و نه رک بوون، زیاتر له وه ی باسی زهوق و ژبانی رۆژانه بن.

هه ر جارئ باوکم تووشی گیانبازیکی جل خاکی، یان شوړشگتیر، یان رۆشنبیرتک بویه که کاری جه سته ییان کردبا، زور ده شله ژا. له جیهانی ده ره وه، له فیلنا، یان له وارشو پیاو رتیک ده یزانی چو ن له گه ل پرۆلیتاریتکدا قسان بکا. هه ر که سه و جیتی خو ی ده زانی نه گهرچی له پتیناوی مافی کرتیکاراندا خو پيشاندانی دیموکراتیپانه شیان کردبا، به لام لیتره، له ئورشه لیم، هه یچ شتیک روون نییه. وه ک رووسیای کو مونیست هه لاو گتیرنه بوته وه، به لکو هه موو شتیک تیکه ل کراوه.

باوکم له لایه که وه، به راستی سه ر به چینی ناوه نجی بوو، نه گهرچی له راسته وه کانیشه وه دوور بوو. پیاویکی رۆشنبیر بوو و کتیب و گوتاری ده نووسین و نه رکیتی بئ لپرسینه وه ی له کتیبخانه ی نه ته وایه تی هه بوو، به لام نه وه ی قسه ی له گه لدا ده کرد کرتیکاریکی بیناسازی عاره قاوی به دل له به ر بوو، به پتلاوی زل و به هتزه وه. له لایه کی تریشه وه، ده یانگوت نه و کرتیکاره جوړه شاده یه کی له کیمیا دا هه یه و خو ته رخانه کرتیکی گیانباز، خو یتی زهوی و قاره مانیتیکی شوړشگتیر بوو و کاری جه سته بیسی ده کرد. که چی باوکم، به هه ر حال له ناخه وه، خو ی بئ رگ بوو، رۆشنبیرتکی چاوکز بوو، به دوو ده سته چه په وه. جوړه پاکر دووه یه کی به ره ی شه ر بوو له کاتیکدا که ولات بنیاد ده نا.

زۆربه ی دراوسیکانمان فه رمانبه ر و مه عمه له چی بوون و هه ندیکیش کاری بانقیان ده کرد. نه گه ر له پشت په نجه ره ی بلتتفرۆشی نه بوونایه، ماموستا بوون، دانساز بوون، یان وانه ی تایبه تیپان ده دایه وه. زور به دین نه بوون و ته نیا له رۆژی تو به و لیبوردندا ده چوونه کنیسه و هه ندی جاریش بو ئاهه نگ. هه رچوئی بووبی، هه موو ئیواره یه کی هه یینی مؤمیان داده گیرساند؛ ره نگه نه و دیان بو هتشته وه ی پیوه ندی به که له پووری جووله که وه بووبی و ره نگیشه بو خو یاریزی و دلنیایی بووبی، به لام راستیه که ی نه ده زاندارا. هه موویان، تاراده یه ک

خویندهوار بوون، به لّام له بارودۆخی خوڤان راژی نه بوون. بوچوونی گرده بریان له سهر دهسه لاتی به ریتانی و پاشه رۆژی زایونیزم و چینی کریکاران و کهله پووری ولات و هیرشی دورینگ بو سهر مارکس و رۆمانه کانی کنوت هامسن و مهسه له ی عاره ب و مافی ژن هه بوو. هه موویان، به شیوه یه که له شیوه کان خاوه نی بیر کردنه وه بوون و شاره زاییان له ئاییندا هه بوو و بو نمونه. ده یانویست پیش به توند روه یی ئایینی سپیونیزه بگیری، یان ده که وتنه کوشش بو ئه وه ی بو عاره بی فه له ستینی بیسه لمین که ئه وان عاره ب نین، به لکو سه رچاوه یان بو عیبرییه کونه کان ده گه ریتنه وه. ده شیانتوانی له باره ی بوچوونی کانت و هیگله وه ئه نجامگیری بکن. هه روه ها له زانیاری تۆلستوی و زایونیزم بوچوونیک بنیاد بنین که لیته، له خاکی ئیسراییلدا بیته بناغه ی ژیانیتی خویش و ته ندروست و پاک. ئه گه ر به گه رمی باسی به ره مه هیتانی شیر ی بزیشیان بکردبا، باسی هاو کارییان له گه ل ئه مه ریکا و ته نانه ت ستالینیشدا ده کرد تا ده سه لاتی به ریتانیا به ده رنین، یان باسی ئه وه یان ده کرد که هه موو که سیک ده بی به یانیان و هرزش بکا تا ده مارگرژی لابه ری و رۆح پاک بکاته وه.

ئه وه دراوسپانمان که ئیواره ی رۆژانی شه مه له باخچه بچکوله که کۆده بوونه وه و چایه ی رووسییان ده خواره وه، زۆریه ی هه ره زۆریان خه لکانیکی ده ست سپی بوون. هه ر جار ی یه کتیک بیویستبا و ایه ریچ چاک بکاته وه، یان واشهریک بگۆری، یان کونیک له دیوار بکا، به دووی (بارۆخ) یدا ده نارد، که تاکه کهس بو ئه جوړه کارانه ی ده زانی. هه ر له بهر ئه وه ش پیتیان ده گوت (بارۆخه ده ست زیپین). هه موو ئه وان ی دی، به خیتابی ناگرین شی کردنه وه یان بو ئه وه هه بوو که بو گه لی جووله که چه ند گرینگه بگه ریتنه وه سه ر ژیان ی کشتوکالی و کاری جهسته یی. رایانده گه یاند: ئیمه خه لکی رۆشن بیرمان زیاد له پیویست هه یه، به لّام ئه وه ی که مه، کریکاری جهسته ییه. له گه ره که که ماندا، جگه له بارۆخی ده ست زیپین، که سی تر نه بوو کریکاری بکا. رۆشن بیر ی زۆر گه وره شمان نه بوو. هه موو کهس، رۆژنامه یان ده خوینده وه و هه موو کهس چه زیان له قسه کردن بوو. هه ندی کهس، له زۆر لایه نه وه توانایان هه بوو. هی وا هه بوون بیریان تیژ بوو، به لّام زۆریه ی هه ره زۆریان هه ر ئه وه یان ده گوتنه وه که له رۆژنامه و ژماره ی بی سنووری پیداهه لدان و

مانیفیستی حیزیدا خویندبوویانه وه.

به مندالی، ده متوانی جیا وازییه کی ته ماوی که م له نیوان لایه نگری توندیان له دارشته وه ی جیهان و ئه و شیوازه دا بکه م که کاتی بو چا خواره وه بانگه یشت ده کران، لیواری شه بقه یان پی به تال ده کرده وه. که دایکم که می ده چه می تا شه کر بکاته پیاله کانه وه، له شه رماندا گوپیان خر ده بوو، به تاییه تی ئه گه ر جیهه کی دایکم زیاد له عاده ت ده رکه وتبا. سه رلیتشیواوی ته واویان له ده ستیاندا ده رده که وت و ده تگوت په نجه یان به ده وری خویندا پیچ ده خۆنه وه و نایانه وی چیدی په نجه بن.

ده تگوت هه ر هه موویان راسته وخۆ له چیخه ف خوازاونه ته وه، ئه وه ش هه ستیکی لادپی ده دامی، که له جیهاندا جیتگی زۆر دوور هه یه ژیان ی راسته قینه ی تیدا به رده وامه. له ئه وروپای هیته لهدا، هه موو ئیواره یه ک سه دان لامپا داده گیرسین و ژن و پیباو کۆده بنه وه تا له و ژووره له وحرپژ کراوانه دا چایه و شیربخۆنه وه، یان قاوه خانه ی خویش، له بهر تیشکی سوره یا، پال ده ده نه وه. باسک به باسکی یه کدا ده کهن و ده چنه ئوییرا، یان بالیت و ژیان ی هونه رمه ندان له نیتریکه وه ده بین. ئه وروپا به چیروکی ئه وینداری به نازار و دلئ شکاوه وه، له وی هاوسه ری هونه رمه ندان عاشقی نیتریکترین دۆستی نۆته نووسی هاوسه ری خوڤان ده بن، یان خه لکی سه رکۆت، له نیوه شه ودا و به بهر باراندا، به ته نیا ده چنه سه ر کۆنه پردیک که وینه که ی له ناو ئاوی رووباره که دا ده دره وشیتته وه.

هیچ کاتیک، هیچ شه ریچ له گه ره کی ئیمه دا رووی نه دا. شتی وا له دوور، له و دیو گرده کان، له و جیتانه دا که خه لک بی گویدانه ژیان ده ژیان، شه ر رووی ده دا. له ئه مه ریکا، له و جیتانه دا که خه لک به دووی زیپدا ده گه ران و قه تاری به ریدیان رووت ده کرده وه و به ده شتی بی کۆتاییدا راوی ره وه گیانداریان ده کرد و ئه وه ی زۆرترین هیندی سووری کوشتبا دلئ کیژی بو لای خو ی راده کیشا، شه ر ده بوو. ئیمه له (سینه ما ئۆدیسۆن) دا، ئاوها ئه مه ریکامان ده دی: باشترین ته قه که ر، کیژه جوانه که ی به خه لات وهرده گرت. نازانم دواپی ته قه که ره که چی له و خه لاته ده کرد. ئه گه ر له و بابه ته فیلمانه دا پیشانیان دابا ئه وه ی زۆرترین کیژ بکوژی، به سه لارترین هیندی سوور خه لات ده کری، به بی یه ک و دوو باوهرم ده کرد. به هه ر حال، له و جیهانه دووره ده ستها باوهر

دهکرا. له ئه مهريکا و له شوپنه خوشانهی جيهان که له ئه لبوومی پووله کامندا هه بوون، پاریس، ئه سکه نده ریبیه، لۆگانۆ، بیاریتزر، ساموریتزر، له شوپنه دا که پیاوی خوا عاشق ده بوون، دوو کهس شه ره فمه ندانه شه ره گولله ده کهن، دۆراو ده ست له خه بات هه لده گری، سه فه ر کردو، دانیشتووی باری مه یله و تاریکی دواي نیوه شه و له شه قامیکی پر له داری شارگه لیک، که بارانی به خور ده باری، ههروه ها ئه وانه ش که به بچ گویدانه ژبان ده ژین. ته نانه ت له رۆمانه کانی تۆلستۆی و دۆستۆبیسکیش که هه میسه ده مه ته قیپان له سه ر ده کرا، قاره مانه کان به بچ گویدان ده ژبان و له پیناوی ئه ویندا ده مردن، یان له پیناوی بۆچوونیکی به رزدا، یان نه خوشی سیل و دلشکان ده یکوشتن. گیان بازه کانیش به بچ گویدان ده ژبان. له گرده کانی گالیلین. هیچ که سه سیکی له ناوچه که ماندا به سیل، یان له پیناوی ئه وینی بچ ئه نجم، یان بیروباوه ردا نه مرد. ژبانی دانیشتوانی ئه وۆ زۆر له گوپینه دانه وه دوور بوو. هه ر دایک و باوکی من نا، هه مووان.

یاسایه کی توندوتیژمان هه بوو، که نه ده بوو به هیچ شیوه یه ک، هیچ که ره سه یه ک له ده ره وه به یئندری ئه گه ر له ولاتی خۆماندا هاوچۆر و به های هه بووی، به لām کاتی که چوینه دوکانی ئاوسته ر، که که وتبووه گوشه ی نێوان ئۆبادیا و شه قامی ئاموسه وه، هه رچۆنی بچ، ناچار بووین له نێوان په نیری (کیبوت) ی ئیسرائیلی که بنکه ی هه ره وه زی (تنوڤه) به ره مه ی ده هیئا و په نیری عاره بییدا یه کیکیان هه لئیرترین: په نیره عاره بییه که هی گوندی (لفته) ی عاره ب بوو که لیمانه وه نێزیک بوو. ئایا ئه و په نیره عاره بییه هی ناوخۆ بوو، یان ده ره کی؟ ئه وه پرسیا ریکی تیژه. له راستیدا، په نیره عاره بییه که که من هه رزانتی بوو، به لām ئه گه ر یه کی په نیری عاره ب بکری، خبانه ت له زایۆنیزم ناکا؟ له جیه که دا، له بنکه یه کی هه ره وه زی، یان له (موشاف) ی ئۆرشه لیم، یان له نێوان گرده کانی گالیلین، کیژیکی ماندووی کار، خه ربکه په نیرمان بۆ ده پیتچیته وه و ره نگه ئه شکیش له چاویدا بی- چۆن ده شی پشته تی بکه یین و په نیری بیگانه بکری، له روومان دی کاری و ابکه یین؟ به لām له لایه کی تره وه، ئه گه ر بۆیکۆتی به ره مه ی عاره به دراوسیکانمان بکه یین، ره نگه رقی ئه و دوو میلیله ته قوولتر بکه یینه وه. ئه و جا خوانه خواسته، لیپرسراو بین به رانه ر ئه و خوینه ی

که ده ژۆی. به لئج وه رزیرتیکی چه وساوهی عاره به و کار له زه ویدا ده کا و رۆحیکی بی گه ردی هه یه و هیشتا هه وای ژه هراوی ژبانی شار پیسی نه کردوه. له راستیدا ئه و برا ئه سمه ره، برای (موجیک mujik) ه ساکار و دلپاکه کانه، وه ک له رۆمانه کانی تۆلستۆیدا باس کراوه! ده شیا ئه وه نده دلره ق بین پشت له په نیره گوندییه که ی بکه یین؟ ده کرا ئه وه نده بی ویزدان بین سزای بدین؟ بۆچی ئه وه بکه یین؟ هه ر له به ر ئه وه ی به ریتانییه قوولتره کان و ئه فه ندییه به رتیلخۆره کان کردیانه دوژمنی ئیمه؟ نه خیر، ئه م جارهیان هه ر ده بی په نیری عاره ب بکری، که له راستیدا له په نیری (تنوڤایه) به تامتیره و له سه ر ئه وه شه وه، هه رزانتیره، به لām ئه و بۆچوونه ش هه بوو که په نیری عاره ب زۆر پاک نییه. کچی چوزانی شوینی دروست کردنه که ی چۆنه؟ ئه دی ئه گه ر دواپی، دواي ئه وه ی زۆر دره نگ ده بی، بزانیین په نیره که یان پر له به کتیریا؟

به کتیریا، یه کی بوو له دوژمنه تۆقینه ره کامان. وه ک دژه سامییه کان وا بوو: له راستیدا، پیاو نه ییده توانی دژه سامی و به کتیریا بیینی، به لām زۆر چاک ده مانزانی بین ئه وه ی له به رچاوبن، له هه موو شوپنیکدا بۆمان ناماده ن، به لām ئه وه ش راست نه بوو که قه ت که سمان به کتیریا ی نه دیوه. من دیبووم. گه لچ جار ماوه ی دوور و درێژ به دیار پارچه په نیریکه وه داده نیشتیم و ته ماشام ده کرد. کتوپر، هه زاران خه لقه ندی ورد وردی بزێوم ده دی. وه ک هیزی راکیشانی زه و ی له ئۆرشه لیم، چۆن ئه وسا زۆر له ئیستا به هیتر بوو، به کتیریا ی ئه و ده مه ش له هی ئیستا گه وره تر و به هیتر بوون. به لئج، ده مبینین.

گه لچ جار، کپیاره کان له دوکانه که ی جه نابی ئاوسته ر ده بووه ده مه ته قیپان: په نیری عاره ب بکری، یان نه یکرین؟ له لایه که وه ده بوو پیاو به ر له هه موو که سیک یارمه تی نێزیکه کانی خۆی بدا و به و پیتیه، ده بوو په نیری تنوڤه بکری. له لایه کی تره وه مه سه له که ئاوها بوو که «یه ک یاسا و هه مان یاسا به سه ر هاوولاتی و ده ره کی ناو ولاتدا ده سه پین» و به و پیتیه ده بوو جاروبار په نیری عاره به دراوسیکانمان بکری. «ئاخر ئیوه خۆتان له خاکی میسردا بیگانه بوون» بیری لی بکه نه وه، تۆلستۆی به چ چاویکی سله وه ته ماشای ئه وانه ده کا، که به پیتی جیاوازی تایین و ره گه ز و نه ته وایه تی، فالانه جوژی په نیر ده کری و هیچی دی! به ها جیهانییه کان چۆن بوون؟ مرۆقییه تی؟ برابه تی نیوان مرۆف؟ به لām له گه ل ئه وه شدا، هه ر له به ر ئه وه ی

په نیری عارهب که می هه زانتره، بیکی و نهو په نیره نه کپیت که گیانبازه کان به ماندوو به کی و عاره قشتنه وه بو مانی به رهه م دین، بیانوویه کی زور لاواز و بی کاریگره!

شهرمه زاریه! شهرمه زاری و خساره ته! هه رچیبه ک بکهین، شهرمه زاری و خساره ته! هه موو ژبانمان پر بوو له شهرمه زاری و خساره تی ناوا!

سه رلیشیتو اوویه کی تربش هه بوو، پیاو گول بو جه ژنی له دایکبوون بنیری، یان نه بنیری؟ نه گهر بینیری، چ جور؟ (گلادیولوس) گه لی گران بوون، به لام گولی نه رستو کراتی و هه ستیار و جیگیریوون، نه ک جوره گیای پیسکه یه کی ناسیایی نیوه کیوی. چه ندیمان بویستبایه، ده مان توانی گوله خاشخاش و گوله بخور بچنین، به لام به جی نه بوو نهو گولانه بو جه ژنی له دایکبوون، یان بو که سیک بنیرین که کتیبی چاپ کردووه. (گلادیولوس) خه یالی به رهو کونسپرت و ناهنگی گه وره و بالیت و که له پوور و ههستی قوول ده برد.

بهو شتیه یه (گلادیولوس) مان ده نارد و قیرسیا له نرخه که ی، به لام دیسان نهو پرسیاره ده کرا ناخو حهوت دانه زور نییه؟ نه دی پینج دانه که م نییه؟ ده بی شهش دانه به رین؟ یان هه ر حهوت بنیرین باشتره؟ قیرسیا له نرخه که ی. هه ندی گه لا قامیش به ده وره وه بکهین، به شهش دانه نه جاتمان ده بی. له لایه کی تره وه، ناردنی گلادیولوس دیارده یه کی کون بوو. نیستا له م سه رده مه دا کی گولی گلادیولوس ده نیری؟ نایا گیانبازه کانی گالین گلادیولوسیان بو یه کتر ده نارد؟ نیستاش خه لکی ته ل نه قیف به گلادیولوس خویان تووشی سه ره هیشه ده کن؟ نه دی به راست، چ سوودیک لهو گوله دا هه یه؟ پاره یه کی زوری تی ده چی و دوی چوار پینج روژ، فره ده درتته ته نه که ی زله وه. که وای چی بیه خشین؟ قوتووه شوکلادیک چونه؟ قوتووه شوکلاد؟ نه وه، له گلادیولوس شیتانه تره. رهنگه ده سته سر، یان جوره سینیه ک بو پیاله باشتر بی، میتالیک، ده سکی هه بی و رهنگی زبوین بی و له کاتی خوارده وه ی چایه ی گه رمدا به کار به یندری. نه وه دیارده یه کی هونه ری و به که لکه و فره ناردی و بو ماوه یه کی دوورو دریت به کارده هیندری و هه رکه به کاریشی بیتن، بیریان ده که وینه وه.